

lempelige Afdrags- og Rentevilkaar (4 pCt. p. a. Rente), jfr. Lov Nr. 178 af 31. Marts 1917 og senest Lov Nr. 366 af 28. Juni 1920.

Samtidig (Lov Nr. 179 af 31. Marts 1917) paabegyndtes en ny Form for Statslaan til Boligforetagender, idet *Kommunerne* inddroges dels som Laantagere ved kommunale Byggeforetagender og dels som Garanter for Laanene ved kooperative og private Foretagender for den mindre bemidlede Befolkning; Laanene ydedes paa lignende lempelige Vilkaar som Byggeforeningslaanene, og Laanebeløbet, 5 Mill. Kr., blev hurtigt opbrugt.

Ved Lovene Nr. 479 af 10. September 1920 og Nr. 150 af 1. April 1921 fornyedes denne Lovgivning, saaledes at der udlaantes til *kommunale, kooperative eller private* Byggeforetagender, men med Kommunegaranti; Laanet maatte ikke overstige 40 pCt. af Ejendomsskyld eller Anskaffelsespris og skulde have Prioritet indenfor 90 pCt.; den aarlige Ydelse var 6 pCt., hvoraf 5 pCt. af Restgælden var Rente. Laanene kunde ifølge Lov Nr. 122 af 1. April 1922 kun ydes til Boligforetagender, der var paabegyndt inden 1. Maj 1922, og der er ifølge disse Love udlaant 25 Mill. Kr.

I Forslaget til Boligloven af 1. Maj 1922 var ikke optaget Bestemmelse om Fornyelse af Lovgivningen om økonomisk Støtte til Nybygninger; men efter at dette Spørgsmaal havde været drøftet ved Forhandlinger af en Række interesserede, under Indenrigsministerens Forsæde, i Løbet af Aaret 1922, blev ved *Lov Nr. 551 af 23. December 1922* indført en ny Form for Laan til Boligforanstaltninger, nemlig *sekundære Laan* gennem *Statens Boligfond* i Kasseobligationer, saaledes at Kurstabet falder paa Laantagerne. Laanene ydes med indtil 40 pCt. af Anskaffessummen indenfor 85 pCt., eller undtagelsesvis 90 pCt., og den aarlige Ydelse er 6 pCt., hvoraf 5 pCt. af Restgælden er Rente. Kommunerne garanterer kun for Halvdelen af det Tab, som Statsboligfonden maatte lide ved de enkelte Laan, og Staten garanterer for Kasseobligationerne, der ligeledes forrentes med 5 pCt. og amortiseres ved Udtrækning i 73 Halvaar. Loven indeholder tillige en Løfteparagraf, som bemyndiger Indenrigsministeren til med Samtykke, af Rigsdagens Finansudvalg at yde et *Tilskud* af ialt 10 pCt. af Anskaffessummen gennem Eftergivelse af Renter og Afdrag til Statsboligfonden for de enkelte Laantagere »naar det skønnes, at Byggepriserne (Huslejeniveauet) eller andre særlige Omstændigheder gør dette fornødent«, og Tilskuddet er betinget af lignende Tilskud fra Kommunen. I Henhold til denne Lov er til Raadighed for Fonden stillet 72 Mill. Kr. Lovens Gyldighed udløber 31. December 1924. Angaaende Statsboligfondens Organisation er Bestemmelse truffet ved kgl. Anordning af 2. Januar 1923.

C. Andre Foranstaltninger.

1. Ved Lov Nr. 18 af 23. Januar 1917 tillodes det Kommunerne med Indenrigsministeriets Samtykke at forbyde *Nedrivning* og Ombygning af Bygninger med Beboelseslejligheder og uden Approbation at bestemme, at Boliger kun med Kommunalbestyrelsens Samtykke maa tages i Brug til Forretningslokaler eller lign. Disse Bestemmelser er optagne i Boliglovene af 1. April 1921, §§ 29—36, og deres Gyldighed er forløbet, senest indtil 1. Maj 1926 ved Lov af 4. Juni 1924.

2. Lovgivningen om Huslejeregulering (Lov Nr. 150 af 1. April 1921 med foran nævnte Tillægslove) indeholder derhos Bestemmelser om Forbud mod *Tilflytning* til en Kommune uden Samtykke af Nævn eller Kommunalbestyrelse, om Forbud mod *Sammenlægning* af Lejligheder eller Nedlægning af saadanne, om Pligt til *Udlejning* af ledige Lejligheder.